

17. august 2026

Patientstøtte & Frivillig Indsats
Sekretariatet

Strandboulevarden 49
2100 København Ø

Tlf +45 35 25 75 00

www.cancer.dk

Socialministeriet

Sendt pr. mail til tha@sm.dk
Kopi til p-handicap@sm.dk

UNDER PROTEKTION AF
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

Fælles høringssvar vedrørende udkast til lovforslag om støtte til kompressionsprodukter som hjælpemiddel efter serviceloven

Dansk Lymfødemforening (DALYFO), Senfølgerforeningen og Kræftens Bekæmpelse fremsender hermed fælles høringssvar til udkast til forslag til lov om ændring af lov om social service (Støtte til kompressionsprodukter som hjælpemiddel uanset forudsætningen om, at hjælp ikke kan bevilges efter anden lovgivning, og uanset formålet med produktet).

Med lovforslaget vil man skabe lovhjemmel til udmøntning af den politiske aftale af 18. december 2025 om udlevering af kompressionsprodukter, som gælder midlertidigt frem til en ny model for et klart ansvar for behandlingsredskaber og hjælpemidler, som sundhedsministeren i samarbejde med socialministeren skal udvikle som led i sundhedsreformen.

Generelle bemærkninger

I dag oplever patienter på tværs af diagnoser store udfordringer med at få tildelt hjælpemidler og behandlingsredskaber. I praksis kommer patienter i klemme både i regionalt og kommunalt regi, fordi der er uklarhed om ansvarsfordelingen. Derfor ser vi grundlæggende meget positivt på, at man vil skabe klarhed over ansvaret og gøre det lettere for den enkelte borger at få kompressionsprodukter udleveret.

Bemærkninger til udkast til lovforslaget

Formålet med den politiske aftale, som lovforslaget skal udmønte, er at sikre, at borgere får udleveret de kompressionsprodukter, som de har behov for og ret til.

Det bekymrer os derfor, at der i udkastet til lovforslaget fortsat står, at kommunen med de foreslåede ændringer vil kunne vælge at bevilge kompressionsprodukter i de situationer, som er beskrevet i den politiske aftale. Det fremgår samtidig, at der ikke vil være en pligt for kommunen hertil, men at det vil være op til den enkelte kommune at beslutte, om muligheden skal indgå som en del af kommunens serviceniveau.

Vi vurderer, at det er meget uhensigtsmæssigt, at der står, at kommunen **kan** bevillige, og ikke **skal** bevillige. Vi forstår det sådan, at det vil betyde, at kommunerne ikke længere kan give afslag med begrundelsen om, at de desværre ikke må bevilge, fordi de betragter det som et behandlingsbehov. Men omvendt vil kommunerne fortsat kunne give afslag, da de ikke har pligt til at bevilge.

Der vil således fortsat være risiko for ulighed for borgerne på tværs af kommunerne, da det fortsat vil være op til den enkelte kommune, om de ønsker at følge intentionen i aftalen. Hvordan skal borgeren få sit nødvendige kompressionsprodukt, hvis regionen med henvisning til den politiske aftale afviser at udlevere det, og kommunen også afviser, fordi den ikke er forpligtet til at bevilge?

I den politiske aftale er kommunens rolle beskrevet som en egentlig forpligtelse, og ikke som en mulighed. For at undgå, at borgere fortsat kommer i klemme, bør kommunen i selve lovgivningen forpligtes til sørge for udlevering af kompressionsprodukterne, som forudsat i aftalen.

Behov for en varig løsning

Vi ser meget positivt på, at regelsættet for udlevering af behandlingsredskaber og hjælpemidler skal revideres som led i sundhedsreformen.

Vi anbefaler følgende som led i en ny varig model:

- At der på landsplan udarbejdes ensartet bevillingspraksis i kommunerne og i regionerne vedrørende tildeling af personlige hjælpemidler.
- At det er specialiserede sundhedsprofessionelle, som i dialog med borgeren vurderer, hvilket hjælpemiddel, som individuelt er optimalt i forhold til borgerens sygdom, funktionstab og borgerens arbejds- og hverdagsliv.
- At den maksimalt accepterede sagsbehandlingstid præciseres. Der er eksempler på sager, der varer op til 8 måneder, hvilket kan have store helbredsmæssige konsekvenser for borgeren.
- At ansvarsfordelingen mellem kommune og region klarlægges. Herunder at det ikke må komme borgeren til skade, hvis der opstår tvivl om, hvilken myndighed, der er ansvarlig for udlevering og betaling. Princippet herom i det gældende afgrænsningscirkulære er afgørende, men skal kunne fungere i praksis.
- At man ikke fastholder formålsbetingelserne for henholdsvis hjælpemiddel og behandlingsredskab. Afgrænsningen er for vanskelig i praksis, og formålet for den enkelte borger vil typisk ændre sig undervejs.

- At Sundhedsstyrelsen får til opgave at udarbejde faglige standarder på hjælpemiddelområdet med tilhørende indikatorer for måling af kvaliteten på tværs af kommunerne og regionernes indsats.

Med venlig hilsen

Dansk Lymfødemforening (DALYFO)
Senfølgerforeningen
Kræftens Bekæmpelse